

[Nina Andersen.]

Aar set visse Bestræbelser for at bringe lidt Orden i dette Kaos. Vi har oplevet, at Husmødre og Husassistenter, Repræsentanter for disse to Kategorier, i Fællesskab har udarbejdet en Betænkning om den huslige Uddannelse til Indenrigsministeriet, men der var desværre ikke nogen Enstemmighed i denne Betænkning, der var to Meninger om, hvordan Uddannelsen skulde finde Sted.

Man har set, at der er dukket op et enkelt Sted i Landet et Forsøg paa at uddanne unge Piger til husligt Arbejde gennem et saakaldt Martha-Forbund, og nu sidst har jeg set, at der fra forskellige Landbokvindeforeninger og Landøkonomisk Selskab udfoldes Bestræbelser for at tilrettelægge en Uddannelse for de unge Piger i Landhusholdningerne. Disse Bestræbelser er alt sammen Udtryk for, at man i Befolkningen føler, at der mangler noget ordentligt paa dette Omraade, men det er ikke Udtryk for nogen Ensartethed eller for nogen Enighed, og efter min Opfattelse mangler der her et samlende Initiativ. Under Hensyn til Opgavens Vigtighed, som jeg haaber at have illustreret ved Henvisningen til det meget store Antal Kvinder, der er beskæftigede ved husligt Arbejde, synes jeg, det er en Opgave, som er moden til, at Staten tager et Initiativ, forsøger at samle de forskellige Kræfter, som har Interesse for den huslige Uddannelse, og forsøger at finde de Retningslinier, hvorefter den huslige Uddannelse skal lægges til Rette. Efter min Opfattelse kan det ikke være saadan, at man først og fremmest siger, at vi skal have nogle flere Penge til Husholdningsuddannelse, saa længe man ikke er klar over, hvordan den paagældende Uddannelse skal lægges til Rette, og jeg vil derfor gerne fra dette Sted opfordre til, at man fra Regeringens Side tager et Initiativ i denne Sag. Af Hensyn til at saa mange Ministerier paa en eller anden Maade har Forbindelse med Husholdningssagen, vil jeg antage, det vilde være mest rigtigt, om det var den højtærede Statsminister, der tog et saadant Initiativ, og jeg vil gerne opfordre Statsministeren dertil.

Men naar man taler om Uddannelsen af den unge huslige Arbejdskraft, kan man heller ikke forbigaa Lærerindeuddannelsen, og jeg kan her ikke tilbageholde at give Udtryk for forskellige Henvendelser, som jeg har haft vedrørende Lærerindeuddannelsen. Det er jo saadan, at Husholdningsseminarierne faar et Tilskud paa Finansloven, men at Husholdningsseminarierne meget ønsker at blive ligestillede med de private Seminarier, saa at

de kommer ind under den samme Lov. De vilde derved ikke alene opnaa et økonomisk Gode — thi efter den paagældende Lov vilde det Tilskud, som Husholdningsseminarierne i Øjeblikket faar, blive ca. fordoblet —, men man vilde samtidig opnaa, at de Institutioner, som uddanner de Lærerkrafter, der igen skal uddanne Husmødrene, i den offentlige Mening vilde blive ligestillede med de Seminarier, der uddanner Lærerkrafterne til den opvoksende Slægt.

Det vilde i Virkeligheden være at stemple Husmoderuddannelsen som lige saa værdifuld som Uddannelsen af Børnene. At et saadant Statstilskud samtidig vilde betyde, at Husholdningsseminarierne blev i Stand til at nedsætte den Betaling, som de i Øjeblikket maa kræve af de unge, som gaar paa Skolerne, vil jeg ogsaa gerne tilføje, og under Hensyn til, at slet ikke saa faa ubemidlede søger netop denne Uddannelse, vilde det naturligvis være af stor Betydning. Det er muligt, at man vilde foretrække, og at det under Hensyn til de stigende Krav ogsaa er rigtigt, i Stedet for at gøre Uddannelsen billigere at gøre den længere, saa den blev mere omfattende, og saa Læreriendene derigennem fik bedre Betingelse for at undervise.

Jeg vil gerne henstille til den højtærede Undervisningsminister at tage Spørgsmaalet op om Muligheden af, at Husholdningsseminarierne bliver ligestillede med de anerkendte private Seminarier. Den danske Husmoder forvalter jo ikke alene en stor Del af den danske Nationalindtægt, men hun forvalter noget, som er uendelig mere værdifuldt, hun forvalter nemlig den danske Nations Sundhed, hun forvalter Nationens Fremtid, og alt, hvad der fra Statsmagtens Side kan gøres for, at hun kan udføre denne Opgave paa saa god en Maade som muligt, bør gøres. Derfor har jeg gjort disse Bemærkninger, rettet disse Opfordringer. Det er min Opfattelse, at det, man ofrer paa den danske Husmoder og hendes Uddannelse, de Bestræbelser, man gør for at skaffe det danske Samfund dygtige Husmødre, samtidig er Bestræbelser for at skaffe Danmark en sund Fremtid, en sund Nation.

Jensen-Broby: Jeg vil gerne begynde med nogle Bemærkninger om Trafikministeriets Budget og om den Lyntogstrafik, som fra Trafikministeriets Side er sat i Gang. Jeg har ikke noget imod, at man har skabt gode Forbindelser fra København til de store Byer i Jylland, men jeg vil gerne henstille til den højtærede Trafikminister, at man ogsaa tog lidt Hensyn til,